

soudně, jest její opravný prostředek nepřípustný a druhá strana může jeho nepřípustnost uplatnit v odvolacím sdělení nebo v dovolací odpovědi a nabídnouti důkazy, jež jest provést podle § 473 c. ř. s. (srovnej též rozhodnutí č. 5771 sb. n. s. a literaturu a judikaturu citovanou v rozhodnutí č. 8847 sb. n. s.). Měl se tudíž odvolací soud předem podle § 473 c. ř. s. obíratí žalobcovým tvrzením, že se žalovaná platně zřekla odvolání a, bude-li to popřeno, provést důkazy žalobcem nabídnuté a po případě i protidůkazy, které povede žalovaná. Ježto se tak nestalo, bylo k dovolání rozhodnuto tak, jak shora uvedeno.

Čís. 11270.

Povolení vyprošťovací jistoty podle § 391 ex. ř. není na místě, jde-li o nárok na individuální plnění a ohrožená strana neprohlásila, že jest ochotna spokojiti se místo prozatímního opatření složením určité sumy jako jistoty.

Z toho, že navrhovatel ocenil v žalobě hodnotu předmětu sporu »k účelům poplatkovým« určitou částkou, nelze vyvozovati, že jest ochoten spokojiti se místo prozatímního opatření složením této částky jako jistoty.

(Rozh. ze dne 17. prosince 1931, R II 400/31).

K zajištění nároku, by se odpůrce zdržel určitého jednání, povolil soud první stolice prozatímní opatření záповědí odpůrci, by nepoužíval ve svém obchodě jistého označení, s tím, že prozatímní opatření nebude vykonáno a již vykonané bude zrušeno na návrh odpůrce, složí-li tento k soudu 5.000 Kč. Rekursní soud vyloučil k rekursu navrhovatele z napadeného usnesení doložku, že prozatímní opatření nebude vykonáno a již vykonané bude zrušeno na návrh odpůrce, složí-li tento k soudu 5.000 Kč. Důvody: Podle § 391 první odstavec ex. ř. má býti vyprošťovací jistota odpůrci povolena jen, stáčí-li to podle povahy případu k zajištění navrhovatele. Toho tu není, jde-li o individuální plnění a ohrožená strana neprohlásila, že jest ochotna místo tohoto prozatímního opatření spokojiti se složením určité sumy jako jistoty (viz Neumannův kom. k § 391 ex. ř.). V souzeném případě jde o nárok na individuální plnění, by se žalovaný zdržel jistého jednání (rozhodnutí sb. n. s. č. 9659), a žalobce neprohlásil, že je ochoten spokojiti se místo prozatímního opatření složením určité sumy jako jistoty. Nebylo tedy povolení vyprošťovací jistoty na místě, nehledíc ani k tomu, že by jí účel prozatímního opatření byl nadobro zmařen.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací rekurs, napadající usnesení rekursního soudu, pokud jím bylo změněno usnesení soudu první stolice, není oprávněn a stěžovatel se poukazuje na příslušné správné odůvodnění napadeného usnesení, jež nebylo vyvráceno vývody dovolacího rekursu, jimiž lze se zabývat

jen potud, pokud se týkají změnující části napadeného rozhodnutí. Z toho, že žalobce ocenil v žalobě hodnotu sporu »k účelům poplatkovým« na 5.000 Kč, nelze vyvozovati, že jest ochoten spokojiti se místo prozatimního opatření složením určité sumy jako jistoty. Podle komentáře Neumann-Lichtblau v § 391 ex. ř., jehož se stěžovatel dovolává, není ovšem zapotřebí, by ohrožená strana výslovně prohlásila, že jest ochotna spokojiti se složením jistoty, nýbrž stačí, udala-li peněžitou hodnotu tvrzeného nároku v návrhu na povolení prozatimního opatření, což se tu však nestalo. Neprávem se dovolává stěžovatel ustanovení § 105 patentového zákona, podle něhož má zrušiti soud zajišťovací nařízení, dal-li obviněný přiměřenou jistotu, neboť tu jest zrušení prozatimního opatření proti složení přiměřené jistoty imperativně nařízeno, kdežto podle § 391 ex. ř. lze tak učiniti jen, pokud to podle povahy případu dostačí k zajištění navrhovatele (srov. rovněž komentář stěžovatelem samým dovolaný). Že to nedostačí v tomto případě, kde jde o nárok na individuální plnění, by se totiž stěžovatel zdržel pozastaveného označení, rozpoznal správně již rekursní soud.

Čís. 11271.

Na opětující se pokladniční příjem podniku (biografu) nelze vésti exekuci (zajišťovací exekuci) zabavením svršků, nýbrž jen zabavením podniku podle § 331 (374) ex. ř. a jeho vnucenou správou.

(Rozh. ze dne 18. prosince 1931, R I 603/31).

K zajištění svých směnečných pohledávek navrhla vymáhající věřitelka proti majiteli biografu povolení exekuce zabavením svršků, zejména svršků povinného v biografech A., P. a K., a povolení opětného výkonu exekuce zabavením pokladničního příjmu v biografech též ve večerních hodinách v sobotu jakož i v neděli. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud vyhověl rekursu dlužníka potud, že zamítl návrh na povolení zajišťovací exekuce také opětným výkonem a zabavením pokladničního příjmu též ve večerních hodinách v sobotu jakož i v neděli.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhající věřitelky.

Důvody:

Vymáhající věřitelka podala nejprve návrh na zabavení živnosti povinného, t. j. na zabavení provozu biografu k zajištění svých směnečných pohledávek. Protože povinný podal proti povolení této exekuce (zabavením a vnucenou správou biografu) rekurs, jemuž byl přiznán odkladný účinek, následkem čehož vnucená správa nebyla zavedena a, poněvadž nebylo rozhodnuto o osobách vnucených správců a nebyly jim podniky vnucené správy odevzdány, podala dovolatelka a odůvodňuje, jak právě uvedeno, návrh na exekuci zabavením svršků, zejména svršků strany povinné v biografech A., P. a K. a na povolení opětného výkonu exekuce